

# DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN  
DER LAATSTE DAGEN

15 JUNI 1937

No. 12

42e JAARGANG

»En nu, na de vele getuigenissen, welke van Hem gegeven zijn, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft; want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is.«

*Leer en Verbonden 76:22-23.*



De oude Carthage gevangenis. Zij is nu eigendom der Kerk en doet dienst als museum en informatiebureau.

Op 27 Juni 1844 werden de profeet Joseph Smith en zijn oudere broeder Hyrum, in dit gebouw te Carthage, Illinois door het gepeupel doodgeschoten.

Zij waren daar ter beveiliging heengebracht, nadat zij zich vrijwillig door gouverneur Ford hadden laten gevangen nemen, ten einde op de valsche aanklachten, welke tegen hen waren ingediend, te antwoorden. Op weg naar Carthage, heeft Joseph gezegd: „Ik ga gelijk een lam ter slachting, doch ik ben kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van eenig kwaad tegenover God en alle menschen. „IK ZAL ONSCHULDIG STERVEN EN HET ZAL NOG VAN MIJ GEZEGD WORDEN: HIJ WERD IN KOELEN BLOEDE VERMOORD”.

De tijd heeft bewezen, dat dit een profetische verklaring is geweest. De nakomelingen van het volk, hetwelk deze mannen heeft vermoord, noodigen thans de Heiligen der Laatste Dagen uit, naar hun woonplaatsen te komen en hebben een bronzen monument opgericht, hetwelk de plaats van deze historische gebeurtenis aangeeft.

**MAAKT VOORBEREIDINGEN VOOR DE TOEKOMST**  
 (Toespraak, gehouden door President Reuben J. Clark,  
 op Zondag 4 April 1937)



Mijn broeders en zusters, ik ben inderdaad vereerd, weder bij u te kunnen zijn en van den geest dezer conferentie te genieten. Ik wil wederom gaarne mijn hulde brengen aan dit groote Tabernakelkoor, want ik weet, dat het die verdient. De invloed, welken het ten goede uitstraalt en het vooroordeel, hetwelk het overwint, zijn onmetelijk.

Toen de Heiland op aarde kwam, had Hij twee groote zendingen; de eene was om het Messiasschap uit te werken, de verzoening voor den val en de vervulling der wet; de andere was de arbeid, welken Hij onder Zijn broederen en zusters in het

vleesch verrichtte, door hun lijden op zich te nemen en door hun de groote geestelijke feiten te leeren, waardoor door naleving er van het eeuwige leven zou worden tot stand gebracht. Als de nalatenschap liet Hij hun, die in Zijn Kerk na Hem zouden komen, het voortzetten van deze twee groote dingen — arbeid ter verlichting van de ziekten en het lijden der menschheid en het onderwijzen der geestelijke waarheden, welke ons in de tegenwoordigheid van onzen Hemelschen Vader zouden terugvoeren.

Hedenmiddag wil ik in het bijzonder spreken over die dingen, welke wellicht direct verband houden met het werk der verlichting van ons lijden en onze menselijke krankheden en aan anderen zal ik hoofdzakelijk de instructie overlaten met betrekking tot die geestelijke waarheden, welke ons in de tegenwoordigheid van God terugbrengen.

Ik wil u de laatste verzen van het eerste hoofdstuk van Jakob in het *Boek van Mormon* voorlezen en het tweede vers van het tweede hoofdstuk, ten einde u aan te toonen de verantwoordelijkheid, welke volgens mij op de autoriteiten van deze Kerk tusschen hemzelf en uzelf en tusschen ons allen en onzen God rusten.

„Want ik, Jacob, en mijn broeder Jozef, waren door de hand van Nephi toegewijd tot priesters en leeraars van dit volk. En wij vervulden

onze roeping voor den Heere, de verantwoordelijkheid op ons nemende, om de zonden des volks te dragen, indien wij hun het woord van God niet met alle naarstigtheid zouden leeren; dus met al onze kracht te arbeiden, kon hun bloed niet van ons geëischt worden; anderszins hun bloed zoude op onze kleederen komen en wij zouden ten laatste dage niet vlekkeloos bevonden worden.

Nu, mijn geliefde broederen, ik, Jakob, kom op tot dezen tempel in dezen dag, opdat ik u het woord van God moge verkondigen, volgens de verantwoordelijkheid, waaronder ik sta tot God, om mijn ambt nauwgezet te vervullen en opdat ik mijne kleederen moge bevrijden van uwe zonden."

Het is niet mijn voornemen, tot de menschen over hun zonden te spreken, doch ik hoop door middel van waarschuwing en aanmaning enkele dingen tot u te zeggen, welke te mijner kennis zijn gekomen en waarvan ik het een heilige plicht gevoel, u die te zeggen.

Onlangs had ik de gelegenheid, met mannen van beide zijden der oceaen, die leiders in industrie en financiën zijn, de wereldtoestanden te bespreken.

Overeenkomstig de verantwoordelijkheid, waarvan Jacob sprak, acht ik het mijn plicht, den leden der Kerk door waarschuwing en vermaning te zeggen, wat de naaste toekomst zal brengen, inzonderde deze mannen dat kunnen voorzien. Ik hoop nederig, dat zij verkeerd zijn in hun oordeel; ik vrees, dat ze te dicht bij de waarheid zijn. Doch wat de mogelijkheid ook moge blijken te zijn, thans geef ik u de gezondste, menschelijke voorspelling, welke ik ken.

De Europeesche industrieelen deden deze mededeelingen: De Europeesche landen besteden nu twee en twintig biljoen dollar per jaar aan krijgsuitrusting; de Europeesche naties stapelen enorme hoeveelheden ruw materiaal op, in den oorlog gebruikt, in het bijzonder de metalen; de voorraden ruw oorlogsmateriaal van allerlei aard, welke nu worden verzameld, zijn veel en veel grooter dan die, welke aan het einde van den wereldoorlog werden bijeen gebracht. Uit deze mededeelingen blijkt duidelijk, dat dit bijeengebrachte materiaal nu niet voor eenig nuttig doel bestemd is; dat het niet ten dienste, doch ter verwoesting van het menschedom is; dat wanneer het in den oorlog zal worden gebruikt, er weer net zooveel menschelijke arbeid zal worden opgebrand, zonder den menschen vruchten te hebben afgeworpen. Het zal een treurige en goddelooze verspilling zijn.

Deze mannen beweren eveneens, dat deze ontzettend groote aankopen van oorlogsvoorraden de prijzen van het daartoe benodigde materiaal hebben opgedreven; dat deze prijsverhoogingen haar terugslag hebben gevonden op andere fabrieksartikelen, waarvan de prijzen eveneens zijn opgedreven; als gevolg daarvan zijn de arbeidskosten verhoogd en dat ten gevolge van al deze verhoogingen er in de onmiddellijke toekomst een tijd van welvaart of inflatie zal zijn, hoe u het ook wil noemen, waarin de levens-

standaard omhoog zal gaan en we meer voor voedsel, kleding, brandstof en dekking zullen moeten betalen.

Deze ervaren financiers en industrieelen zeiden verder, dat dit welvaartstijdperk voorbij zal zijn — sommigen zeggen in twee jaar, sommigen zeggen in tien, dat indien er oorlog zal komen, die tijd zal aanhouden tot het einde van den oorlog; doch indien de oorlog niet komt, deze tijd van welvaart zal eindigen, zoodra de naties in een vredesperiode een redelijke zekerheid gevoelen.

Deze zelfde zegsmannen verklaren, dat indien er oorlog zal komen, zijn einde de wereld zal achterlaten in een toestand van uitputting, als nimmer tevoren in moderne tijden werd gekend; dat de crisis, waar wij nu onder vandaan schijnen te komen, slechts een schaduw zal zijn van de waarlijk moeilijke tijden, welke dan te komen staan. Zij verzekeren, dat wanneer er geen oorlog komt, doch inplaats daarvan die mate van tijdelijke verzekerdheid, de naties zich van hun overtollig oorlogsmateriaal zullen ontdoen, en dat dit het sluiten van groote industrieën en ledigheid met zich zal brengen; dat het daarvan het gevolg zijnde verlies van markten en handel de industrieën zal ruineeren en dat de crisis en industriele verlamming, welke zullen volgen, geheel gelijk zullen zijn aan die, welke het gevolg zouden zijn van een anderen wereldoorlog. Zij gevoelen, dat deze volgende wereldcrisis zoo niet geheel, dan toch bijna een chaos zal zijn welke, bij den huidigen geestestoestand van de menschen der wereld, het bestaan van regeering, van bezittingen, van menschelijke rechten, van vrijheid zelfs van het gezin zelf bedreigt.

Een ieder, die de couranten leest weet, dat de vloot- en legerleiders van alle landen gelooven, dat de volgende oorlog zoekt naar uitroeiing van de landen, niet naar verwoesting van de legers; dat niet alleen de lichamelijk bekwame soldaten zullen worden neergeveld, doch dat onschuldige kindertjes, hun moeders, de bejaarden, afgeleefden en zieken zullen worden afgeslacht. Groot Brittannië voorziet iederen man, iedere vrouw en ieder kind in het Vereenigd Koninkrijk van een gasmasker, en den menschen wordt geleerd, hoe ze te gebruiken als een weermiddel tegen het gifgas, hetwelk hun vijanden zullen gaan gebruiken. De volgende oorlog zal geen series gevechten, doch afslachtingen leveren.

Wij zullen hopen en bidden, dat de mannen, die zulk een vreeselijke toekomst voorspellen, dwalen. Doch hetzij die menschen al of niet valsche visioenen zien of nauwkeurig in de toekomst blikken, toch ken ik geen verantwoordelijke autoriteit, welke de toekomst tart, dat binnen de volgende enkele jaren we volgens een normalen loop van omstandigheden een crisis zullen moeten doormaken, ernstiger en met als gevolg een veel grooter aantal menschen treffend, dan die, waaruit wij nu te voorschijn komen.

Dit vooruitzicht geeft aan het sociaal voorzorgsplan der Kerk nieuwe beteekenis en biedt het uiteindelijk, doch onnoodig bewijs van de inspiratie, welke President Grant leidde tot het instellen

dezer groote en veelomvattende beweging. Indien de chaos, welke deze menschen vreezen, komt, dan zullen slechts zij overblijven, die elkander vereenigde, broederlijke, liefderijke, onzelfzuchtige hulp zullen verleen. In dit opzicht behoeven wij niet te gelooven, dat wij aan het einde van ons voorzorgsplan zijn; we staan slechts aan het begin. Deze mannen, naar wie ik heb verwezen, bejammeren vereenigd deze groote wereldwijde tragedie, waarvan zij gevoelen, dat zij die duidelijk voorzien, maar welke zij volgens hun verzekering niet kunnen verhinderen. Men voelt inderdaad eerder dan men ziet, dat geen menschelijke macht deze dreigende catastrofe het hoofd kan bieden of afwenden.

Wanneer men de Schriften leest en de teekenen der tijden, en bedenkt, dat de tijdrekening van God niet die van den mensch is, kan men niet anders dan overwegen, of wij nu niet die tijden beleven, door den Heiland in Zijn groote toespraak op den Olijfberg voorspeld, en door de profeten van ouds voorzien. Gaan de antichristenen niet op aarde rond? Wanneer we zien, hoe ver de wereld buiten het bereik van het menschelijk verstand en de menschelijke hand is gegaan, wanneer we kalm peinzen over en blikken op het afkrumelen van menschelijke idealen en instellingen, onverschillig, hoe heilig ze voordien werden gehouden, en wanneer we neerstaren in den onmetelijken afgrond, waarin de mensch gereed is zich te storten, tenzij hij in God's genade zal worden teruggetrokken, slaan wij duister en slechts in ruime trekken een blik in het werk van die groote oneindige machten van goed en kwaad, welke zoover wij weten, hun oorsprong vonden, toen Satan en zijn heerscharen vanuit den hemel werden geworpen, en waarheid en valscheid hun tijdperk van strijd om de heerschappij begonnen. Moge de Heere ons kracht geven, deze proef te doorstaan, wanneer ze zal komen. Wat kunnen wij als een volk en persoonlijk voor onszelf doen, teneinde deze aanstaande ramp het hoofd te kunnen bieden, welke God in Zijn wijsheid niet van ons zal afwenden?

Laat ons ten eerste en boven alles rechtvaardiglijk leven, God vreezen en Zijn geboden onderhouden, opdat wij ten deele Zijn zegen rechtens mogen genieten en niet slechts uit genade.

Laat ons juist en strikt volgens ons inkomen leven en een weinig oversparen. Laat ieder hoofd van elk gezin er naar streven, zijn eigen huis te bezitten, vrij van hypotheek. Laat iedere man, die tuingrond heeft, daarop ook tuinieren; iedere man, die een boerderij heeft, daarop arbeiden.

Laat ons ons weder omgorden met die beproefde en echte deugden — eerlijkheid, waarheidsliefde, kuischeid, eenvoudigheid, matigheid, ijver en vlijt; laat ons ons van alle hebzucht en gulzigheid onthouden.

Wij dienen ons hart van gemakzucht te reinigen; wij moeten de vloek van ledigheid vanuit ons leven verbannen. God zeide, dat de sterfelijke mensch zijn brood in het zweet zijns aanschijns zou verdienen. Dat is de wet van deze wereld.



Voor de afgeleefden en zwakken, door welke oorzaak ook, heb ik, hebben wij allen het diepste medelijden, eveneens voor hen, die door oorzaken buiten hun schuld in moeilijkheden zijn geraakt. Die allen zijn wij een heiligen plicht tot helpen verschuldigd. God's wet is immer geweest: „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelve”. Dit moeten wij doen. Doch hand aan hand met deze wet gaat een andere, vanaf den beginne uitgesproken, dat indien de mensch kan werken, hij moet werken. Dit zijn de twee groote wetten, de twee fundamenteele beginselen, achter het voorzorgsplan der Kerk. Het doel van dit plan is, deze twee groote waarheden in het leven van allen van ons te doen zijn.

Moge God de kracht geven, immer de waarheid te zien. Moge Hij dag aan dag ons geloof doen toenemen. Moge hij ons in staat stellen, uur na uur dichter bij Hem te leven, Zijn geboden te onderhouden, de paden te betreden, welke Hij ons heeft aangeduid. Moge Hij ons wijsheid tot vooruitzien en het blikken in de toekomst geven. Moge Hij ons de kracht en macht des Geestes geven, ons op die toekomst voor te bereiden, hoe ze ook moge zijn. Dat deze zegeningen ons moge geworden, vraag ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

---

### HET BETALEN VAN TIENDEN

Geen wet in het Evangelie is voor velen zoo moeilijk te onderhouden dan de wet der tienden. Velen hebben te weinig vertrouwen in het woord des Heeren, dat rijke zegeningen beloofd aan allen die gewillig zijn Zijne geboden te onderhouden. „Beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geen schuren genoeg wezen zullen. En Ik zal om uwentwil den opeter schelden, dat hij u de vrucht des lands niet verderve, en de wijnstok op het veld zal u geene misdracht voortbrengen, zegt de Heere der heirscharen.” (Mal. 3: 10-11).

„Beproeft Mij nu daarin,” is eveneens tot u en tot mij gezegd, „en Ik zal u zegen afgieten.” Wat zijn we toch zwakkelingen als we onze tienden niet betalen. Zwak in 't niet gelooven van de beloften Gods. En toch wordt zoo menigmaal 't feit bezongen, dat God's beloften nimmer falen. Eeuwige vooruitgang is ons motto, maar daarvoor is de hulp van God noodig. Geestelijke vooruitgang wordt door ons gepredikt, wij trachten er naar te streven en terzelfder tijd sluiten wij de geestelijke zegeningen af, die aan 't onderhouden der geboden Gods verbonden zijn. En dit is in 't bijzonder waar met betrekking tot het niet waarnemen van de wet der tienden. Het is een van God gegeven instelling. En zij, die de wet der tienden niet onderhouden, zullen Zion nimmer vinden. In een openbaring, als een antwoord op gebed aan Joseph Smith gegeven, zegt de Heere: „En Ik zeg tot u, indien Mijn volk deze wet niet waarneemt, om dezelve heilig te houden, en door

deze wet het land Zion tot Mij te heiligen, dat Mijne inzettingen en Mijne geboden daarop mogen worden gehouden, dat het allerheiligst moge zijn, ziet, voorwaar zeg Ik tot u, het zal geen land Zion voor u zijn." (*Leer en Verbonden* 119 : 6).

De wet der tienden is altijd van kracht geweest en is een eeuwige inzetting. En niet voor aleeer een hogere wet in haar plaats zal worden gesteld, zal de waarlijk geloovige zich niet aan 't gehoorzamen van die wet willen onttrekken. Hij heeft dan ook bij ondervinding, dat God een Waarmaker van Zijn Woord is. En hoewel hij misschien op financieel gebied nu juist geen vooruitgang gemaakt heeft, zoo heeft hij toch geestelijke zegeningen ontvangen, die de wereldsche verre te boven gaan. Zij die de wetten Gods onderhouden, behoeven zich ook nimmer te schamen om den naam van God aan te roepen wanneer zij in moeilijke omstandigheden verkeer en Hij zal hen ook zeker verhooren, want de Heere heeft het gezegd.

De maand Juni is door de Kerk aangewezen als het tijdperk, waarin alle leden der Kerk herinnerd zouden worden aan hunne verplichtingen tegenover den Heere. 't Is daarom dat wij er hier met nadruk op wijzen, dat allen, die een verbond met God gemaakt hebben, op zich hebben genomen om Zijne wetten te onderhouden en onmogelijk Zijne zegeningen kunnen genieten, indien zij dat verbond niet rein en heilig bewaren. „Onderhoud voortdurend Mijne geboden, en gij zult een kroon der gerechtigheid ontvangen. En tenzij gij aldus doet, zoo kunt gij niet komen, waar Ik ben. En waarlijk, waarlijk zeg Ik u, dat is Mijne stem tot allen. Amen." (*Leer en Verbonden* 25 : 15 en 16).

J. J. van Langeveld.

---

### VERSLAG DER 10e ALGEMEENE CONFERENTIE, gehouden op 5, 6 en 7 Juni 1937, te Rotterdam

*Zaterdagmiddag 3 uur.* — Onder leiding van Zr. L. van Gelderen werd voor alle gemeentebesturen en O.O.V.-ambtenaren (essen) een vergadering gehouden, waarin het programma voor het seizoen 1937-1938 werd uiteengezet alsmede instructies voor den sportdag werden gegeven, terwijl door Zr. T. C. Hartman het voorrecht van leider-zijn werd besproken en Pres. T. Edgar Lyon den aanwezigen veel leerzaam stof ter overdenking gaf.

Direct na afloop dezer vergadering vertrok men naar de Jeugderberg aan de Oosterkade, alwaar een keurig verzorgden maaltijd werd gegeven, waaraan behalve O.O.V.-ambtenaren en -leden werd aangezeten door Pres. en Zr. Lyman, Pres. en Zr. Lyon alsmede de in Nederland werkzame zendelingen. Een woord van lof voor de goede zorgen der „vader en moeder" van de Jeugderberg alsmede allen, wier vriendelijke handen voor keurige tafelversiering hadden gezorgd.

(Zie vervolg blz. 190.)

# GODSMANNEN

door William

## ZOOALS WIJ HEM KENNEN



Het zal voor de leden der Kerk in Holland moeilijk zijn te gelooven, dat Apostel Richard R. Lyman als jongen zelden of nooit lachte. Hoe de rijken overvloed zijner groote ziel zich in zijn kindsheid uitte, weten wij niet; doch in de rijpere jaren vindt hij een uitweg in een zeer sympathieke, onverdeelde en stralende houding jegens het leven en jegens het menschdom.

Voor ons, die tijdens zijn bezoek hier in Februari en weder in Juni zoo nauw in contact met hem zijn geweest, is Richard Roswell Lyman geestdriftig en positief, ontwikkeld, sympathiek, bekwaam en oprecht, met een nimmer falende, goede humor. Hij is een centrum, van waar een gezonde invloed uitstraalt. Hij is ruim van hart, edel, hartelijk, medelevend en gezond — gezond in zijn denken, in zijn levensgewoonten, in al zijn ontmoetingen en betrekkingen. Als figuur, nauwelijks minder dan 1.80 M. lang, met een gewicht van ongeveer 250 pond, en goed gebouwd, en als iemand, die zich met zorg kleedt en nauwgezet is met zijn dieet, is hij een vooraanstaand en indruk makende persoonlijkheid.

Dr. Richard R. Lyman heeft als opvoeder, ingenieur, zakenman en Kerkman succes geboekt. Ofschoon gehandicapt door een zwak gezichtsvermogen, is hij bij alhetgeen hij deed vanaf zijn jeugd steeds methodisch en nauwgezet tewerk gegaan. Wanneer hem het toezicht over een schuur was toevertrouwd, hield hij deze in orde met ieder stuk gereedschap op zijn plaats; indien het een tuin betrof, werd hij regelmatig en grondig geschoffeld. Deze karaktereigenschappen traden bij alhetgeen hij deed op den voorgrond. Hij vertelde den zendelingen hier in een vergadering met hen, dat hij zijn losbladig aantekenenboek zoodanig bijhield, dat wanneer de wind de bladen her en derwaarts zou verspreiden, hij in korten tijd ze alle weer op hun juiste plaats kon terugleggen. President Lyman is nimmer gelukkiger dan wanneer hij de menschen kan helpen, dingen op een nieuwe en betere manier te verrichten. Hij is een man van stokpaardjes en een er van is een ontwerp tot het nummeren van huizen in een stad, zoodat een vreemdeling elk adres zonder kaart of andere hulp kan vinden.

In President Lyman's leven hebben scholen een belangrijke rol gespeeld. Hij heeft het grootste gedeelte zijner dagen in voortdurend contact met geleerde mannen doorgebracht. Zijn eerste school was een klein huis van ongebakken steen, waar platte steenen als banken dienst deden. Later bezocht hij bekende universiteiten in de Oostelijke staten en won veel onderscheidingen. Eens leende hij het geld, om de school te kunnen doorloopen, welke hem den eindgraad in de studie als civiel-ingenieur toekende. Hij betaalde het alles met 10 pct. intrest terug en zegt ons, dat hij tijdens die schooljaren geen enkele maal „snoepte”.

In 1903 behaalde hij den titel van Meester in de civiel-machinesbouwkunde en in 1905 ontving hij den titel Doctor in de Philosophie.

### Drie Gen

President Lyman's vader, Amasa Lyman, werd in 1842 verordineerd en in 1877. Zijn vader, M. Lyman, was tot apostel verordineerd en overleed in 1911. Hij was een lid van het Presbytery te zijn geweest en deelde van die tijd af in de dienst. Twee jaar na zijn dood werd Lyman een lid van het Raad der Twaalf en alreeds in die tijd gearbeid.

Alle drie genoten deze familie zijne van geleerde boren veredelde arbeid verrichtte Lyman werd Brigham Young om 500 pioniers Salt Lake valley Bernardino in te leiden, en daar te vestigen dat toen (1850) kocht voor 20.04 H.A., terwijl in het hartje van de stad, waar ontstaan, een waarde van 1250 dollar per acre nieuw gebied staat thans omringd waar Amasa Lyman de oude paal van vroegere dagen.

In de Pionier Bernardino is de derde generatie der drie generaties Lyman-familie plaats gegeven. Hij dienste van als pioniers en



# VAN HEDEN

m Mulder

neraties.

man's groot-  
M. Lyman,  
tot apostel  
en overleed  
der, Francis  
erd in 1880  
ordineerd en  
6, na 36 jaar  
et Quorum  
t en een ge-  
n tijd presi-  
aar na zijn  
Richard R.  
d van den  
ven en heeft  
ambt 19 jaar

neraties van  
n menschen  
d en aange-  
ng, ofschoon  
ak pioniers-  
ten. Amasa  
eens door  
g geroepen,  
ers van de  
ei naar San  
Californië  
heinde zich  
n. Het land,  
d) werd ge-  
dollar per  
zij het thans  
van de mo-  
elke daar is  
waarde heeft  
er H.A. Een  
chtsgebouw  
op de plek,  
zijn huis in  
heining der  
n optrok.  
rshut te San  
aan de foto  
eraties der  
een cere-  
Ze gedenkt  
deze familie  
wgebaners.

Twee en twintig jaar had hij de leiding op de ingenieurs-afdeeling van de Universiteit van Utah. Zijn geschriften over technische onderwerpen worden wijd en zijd geprezen en zijn arbeid op het gebied van waterbouwkunde werd herhaaldelijk erkend door zijn aanstelling als een der consulteerende ingenieurs bij verschillende vooraanstaande waterwerken in de Vereenigde Staten. Op zijn gebied staat hij gelijk met enkele der zich onderscheidende mannen in Amerika.

Naast het door hem gekozen beroep is hij bij een verscheidenheid van werkzaamheden betrokken geweest. Het was onder zijn leiding, dat de eerste moderne betonnen weg in Utah werd aangelegd. Over historische, moreele en godsdienstige onderwerpen heeft hij vele artikelen geschreven en veel toespraken gehouden. Hij is lid van vele staats- en nationale verenigingen en is directeur van een aantal handelsondernemingen.

Vanaf zijn jeugd is hij immer actief geweest in de Kerk en hetzij tehuis of in het buitenland, immer heeft hij de hooge standaarden van zijn volk gehandhaafd. Immer heeft hij onder zijn metgezellen als leider gestaan. Hij was stake-president van de J.M.O.O.V., overziener der Oudersklassen en vele jaren raadgever in het Algemeen Hoofdbestuur der J.M.O.O.V. Hij heeft het Padvinderswerk vooruitgeholpen en in zijn nationale raadsvergaderingen is hij vooraanstaand.

Ofschoon hij op velerlei gebied schitterende diensten heeft bezwezen, zegt President Lyman zelf toch, dat zijn edelste daad bestond uit het voor zich winnen van de liefelijke vrouw, die 41 jaar aan zijn zijde heeft gewandeld en die de trots en inspiratie van zijn leven is. Amy Brown was onder haar vriendinnen bekend om haar prachtige haar en liefelijke bruine oogen. Zij heeft niets van haar charm als meisje verloren en als volwassene werd de kracht van haar geest beheerscht door haar vriendelijk hart en innemenden glimlach. In haar zijn intellect, aandoening en geestelijkheid zoo fijn vermengd, dat zij overal een oproep tot waar vrouwzijn is.

Richard R. Lyman en zijn vrouw gelooven in het heden uitspreken van het aanmoedigingswoord — en indien zij het niet kunnen zeggen, schrijven zij het. Zij hebben een groote vriendenschaar, die hen heeft leeren liefhebben, omdat zij stralende voorbeelden van de fundamenteele deugden van het Mormonisme zijn.



# DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

## VAN DE REDACTIE

### De Juni-Conferentie der Hulporganisaties

Zij, die de onlangs gehouden Juni-conferentie van de hulporganisaties der Kerk in Nederland niet hebben bijgewoond, hebben een zeer bijzondere tractatie gemist. Voor de O.O.V. was ze het einde van een loopbaan van 10 jaren actieven arbeid. Voor de andere organisaties was het een tijd van vreugde en samenwerking, met een uitzicht op verbetering in de toekomst. De schitterende muziek, de inspireerende toespraken en de raadgevingen van President Richard R. Lyman en zijn echtgenoote, Amy Brown Lyman, verhieven de ziel der aanwezigen in hogere sferen en voorzagen van geestelijk voedsel voor de ziel.

De tentoonstelling van handwerk en activiteiten, gehouden door O.O.V., Jeugdwerk, Z.H.V. en Genealogische Vereeniging, waren leerzaam. Ze bewezen, welk een groot veld van pogen en streven door deze organisaties wordt bewerkt. De tentoonstelling van de Genealogische Vereeniging was een compliment voor die organisatie. Vele mensen, alsmede President en Zuster Lyman, waren verbaasd over de vele activiteiten, door deze vereeniging tot stand gebracht.

De Z.H.V.-tentoonstelling was hoofdzakelijk gewijd aan kleding, dekens en andere nuttige artikelen, uit oude kleding of oude lappen vervaardigd. Zuster Lyman merkte op, dat zij nimmer tijdens al haar ondervinding in de Z.H.V. (en zij is 1e raadgeefster in het Z.H.V.-hoofdbestuur der Kerk) oud-maakt-nieuw materiaal gezien had, dat netter, nuttiger of practischer was, dan de artikelen, daar uitgestald.

Met de gedachten aan deze schitterende zedingsconferentie der hulporganisaties in ons hart gaan wij voorwaarts, blikken en hoop gevestigd op de mogelijke verrichtingen in het komende jaar, opdat de elfde jaarlijksche zedingsconferentie de grootste, beste en verhevenste moge zijn van alle voorgaande.

---

## VERSLAG ALGEMEENE CONFERENTIE

(Vervolg van blz. 187.)

*Zaterdagavond 8 uur.* — Na het openingslied door alle aanwezigen „Ter conferentie” en gebed, sprak Zr. T. C. Hartman,

onder wier leiding dit samenzijn stond, het welkomstwoord, waarna de vereenigde koren zongen „Trouw aan 't geloof.” Door leden der Leidsche O.O.V. werd opgevoerd „Andante”; hierna volgde de bevordering der Bijenkorfmisjes. Zr. van Dorp van Amsterdam gaf een zangsolo ten gehoor; een gezellig kwartiertje werd met gemeenschappelijk zingen doorgebracht.

Door Rotterdamsche O.O.V.leden werd „Koopjes-doen” opgevoerd, terwijl daarna Oud. B. H. Hilton en G. B. Swapp een instrumentaal duet ten gehoor brachten.

Door Pres. T. Edgar Lyon werden aan 108 personen persoonlijke- en aan 3 gemeenten gemeente-activiteitsonderscheidingen uitgereikt.

*Zondagmorgen 8 uur.* — De reeks Zondagvergaderingen werd geopend met een opbouwende getuigenisvergadering, waarin door vele leden van verschillende gemeenten hun gevoelens met betrekking tot het organisatie-werk in de Kerk werden geuit. Men hoorde dien morgen van 19 personen.

*Zondagmorgen 10 uur.* — Onder leiding van Br. M. van Gelderen werd als openingslied gezongen lied no. 38: „Komt, Heil'gen komt”, waarna door Br. E. Heining van den Haag werd geopend met gebed. Door de vereenigde koren van Amsterdam, Dordrecht, Den Haag, Leiden, Overmaas en Rotterdam werd gezongen „Bescherming des Allerhoogsten”. Pres. T. Edgar Lyon hield een inleidingstoepspraak en stelde de Kerkelijke-, O.O.V.- en Jeugdwerkautoriteiten ter ondersteuning voor, terwijl hij tevens melding maakte van de bestuurswijziging der J.M.O.O.V.

Een zendelingenkwartet zong „Zondagmorgen”, waarna men Zr. K. Claus van den Haag op treffende wijze hoorde vertellen „Zoo ge niet wordt als de kinderkens”. Na een toespraak van Oud. S. van Dongen zongen de vereenigde koren: „Maak mij reiner”. Op verzoek van President Lyman, zongen alle aanwezigen lied no. 193: „Hoog op der bergen kruin”. Zr. T. C. Hartman besprak „Kameraadschap”, terwijl daarna Br. M. van Gelderen de nieuwe leuze bekend maakte en daarbij tevens duidelijk aantoonde, wat de inhoud van deze leuze voor de leden der Kerk moest beteekenen.

„How beautiful upon the mountains” werd door de vereenigde koren gezongen, waarna Br. Jac. Greeff van Amsterdam dankte.

*Zondagmiddag 1 uur.* — Onder leiding van het Jeugdwerk-Hoofdbestuur werd een vergadering gehouden voor Jeugdwerk-ambtenaren(essen), alwaar na enkele zeer nuttige instructies eenige demonstraties werden gegeven in het behandelen van een les en het voorbereiden en houden van een nuttig en doeltreffend knutseluurtje.

(Wordt vervolgd).

## JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in Juli 1937.

### HOOFDSTUK XXIV.

(Vervolg)

„In Mijn naam”.<sup>1)</sup>

Tienduizend talenten worden aangeduid als zijnde een som gelds zoo groot, dat de schuldenaar alle redelijke mogelijkheid tot betalen mist. Wij kunnen den man beschouwen als een aangesteld ambtenaar, een van des konings ministers, die belast was met het beheer van de inkomsten van het land of een van de hoofdbelastingontvangers; dat hij een dienstknecht wordt genoemd, duidt niet op tegenspraak, aangezien in een absolute monarchie allen behalve de regeerende vorst zelf onderdanen en dienstknechten zijn. Het verkoopen van des schuldenaars vrouw en kinderen en alles, wat hij had, zou in het voorgestelde geval niet in tegenstrijd met de wet zijn, welk geval de wettelijke erkenning der slavernij in zich sluit.<sup>1)</sup> De man had schulden. Hij kwam niet vrijwillig voor zijn heer doch moest gebracht worden. In de aangelegenheden van ons persoonlijk leven zijn periodieke afrekeningen onvermijdelijk; en terwijl sommige schuldenaars uit eigen beweging verslag uitbrengen, moeten anderen worden opgeroepen te verschijnen. De boodschappers, die komen ontbieden, kunnen zijn tegenspoed, ziekte, de nadering des doods; doch wat of zij ook mogen zijn, zij dringen aan op een betalen van onze rekeningen.

De tegenstelling tusschen tienduizend talenten en honderd penningen is enorm.<sup>2)</sup> Toen zijn mededienstknecht hem om tijd smeekte, om zijn honderd penningen te kunnen voldoen, had de grootere schuldenaar moeten denken aan de verschrikkelijke verlegenheid, waaruit hij juist was geholpen; de woorden: „Wees lankmoedig over mij en ik zal u alles betalen” waren gelijkkluidend aan die van zijn eigen smeekbede tot den koning. De leelijke ondankbaarheid van den onbarmhartigen dienstknecht rechtvaardigde den koning, om de eens geschonken vergiffenis te herroepen. De man kwam onder veroordeeling, niet alleen vanwege een tekort en schulden, doch wegens gebrek aan genade, nadat hij zelf zoo overvloediglijk barmhartigheid had ontvangen. Hij had als een onrechtvaardige eischer de wet overtreden; als een beschuldigd overtreder moest hij volgens de wet worden behandeld. Genade is voor de barmhartigen. Ze dient als een hemelsch juweel met dankbaarheid ontvangen en met heiligheid gebruikt te worden, niet om als onverdiend in het slijk te worden geworpen. Rechtvaardigheid kan belooning of straf vergen: „Oordeelt niet, opdat gij niet ge-

<sup>1)</sup> Vergelijk 2 Kon. 4:1; Lev. 25:39. Zie aantekening 5.

<sup>2)</sup> Aantekening 6.

oordeeld wordet".<sup>1)</sup> De voorwaarden, waaronder wij vol vertrouwen vergeving mogen afsmeeken, worden in het voorbeeld van het gebed, door den Heere gegeven, naar voren gebracht: „En vergeef ons onze zonden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.”<sup>2)</sup>

#### Aanteekeningen

**5. Een aangenomen goedkeuring van de slavernij.** Enkele lezers hebben verondersteld, dat zij in de gelijkenis van den onbarmhartigen dienstknecht opgesloten vinden een goedkeuring van de instelling der slavernij. De grootste schuldenaar, die in de geschiedenis voorkomt, zou te zamen met zijn vrouw en kinderen en alhetgeen hij bezat worden verkocht. Een redelijke beschouwing van de geschiedenis als een geheel zal zekerlijk doen zien, dat in het bijzondere voorval, waar de koning gebood, dat de schuldenaar en zijn familie moesten worden verkocht, het systeem van koopen en verkoopen van lijfeigenen, hoorigen of slaven te dien tijde wettelijk werd erkend. Het doel van de gelijkenis was in het geheel niet, de slavernij of eenig andere sociale instelling te ondersteunen of te veroordeelen. De Mozaische wet is zeer duidelijk met betrekking tot lijfeigenen. De „engel des Heeren”, die Hagar een boodschap van aanmoediging en zegen bracht, respecteerde het gezag van haar meesters (Gen. 16:8, 9). In het apostolische tijdperk werd aanmaning gegeven voor het rechtvaardig leven onder de oude wet en niet te rebelleeren tegen het systeem (Ef. 6:5; Kol. 3:22; 1 Tim. 6:1-3; 1 Petr. 2:18). Erkenning van gevestigde gewoonten, instellingen, en wetten en juiste gehoorzaamheid daaraan sluiten niet noodzakelijkerwijze persoonlijke goedkeuring daaraan in zich. Het Evangelie van Jezus Christus, hetwelk de wereld zal doen herleven zal bestaan — niet door revolutionnaire aanvallen op bestaande regeeringen, niet door anarchisme of geweld — doch door het onderwijzen van persoonlijke plicht en door het verspreiden van den geest van liefde. Wanneer de liefde van God een plaats zal worden gegeven in het hart der menschheid, wanneer de menschen hun naasten onzelfzuchtig zullen liefhebben, dan zullen sociale instellingen en regeeringen worden gevormd en uitgeoefend ter verzekering van het hoogste goed voor het hoogste aantal. Totdat de menschen hun hart ter ontvangning van het Evangelie van Jezus Christus zullen openen, zullen onrechtvaardigheid en verdrukking, knechtschap en slavernij in welken vorm dan ook blijven bestaan. Zoolang zelfzucht zal blijven voortwoekeren en zich voortplanten, zullen pogingen tot uitroeijing der sociale toestanden, welke het gevolg zijn van persoonlijke zelfzuchtigheid, niet anders dan vruchteloos zijn.

**6. Talenten en penningen.** Het is duidelijk, dat de Heere door het aanduiden van de tienduizend talenten als de schuld aan den koning en een honderd penningen als hetgeen de mede-dienstknecht schuldig was, een geval van groote wanhoop en treffende tegenstelling wilde aantoonen. De daadwerkelijke bedragen zijn in de geschiedenis van minder belang. Er wordt ons niet gezegd, welke soort talent wordt bedoeld; er waren Attische talenten en zilveren en gouden talenten van Hebreeuwische waarde; en de een verschilde van de ander in waarde. De Oxford kanteekening verklaart: „Een talent is 750 ons (1 ons is  $\frac{1}{16}$  Eng. pond) zilver hetgeen berekend naar vijf shilling voor een ons is 187 pond, tien shilling”. Dit zou in Hollandsch geld twee en twintig en een half miljoen goudgulden zijn als de som van de tienduizend talenten. Dezelfde zegsman geeft als de waarde van de penning (Romeinsche)  $37\frac{1}{2}$

<sup>1)</sup> Matth. 7:1; zie eveneens vers 6.

<sup>2)</sup> Matth. 6:12; vergelijk Luk. 11:4; Boek v. Mormon 3 Nephi 13:11; hoofdstuk 17.



cents aan, hetgeen de tweede schuld doet uitkomen op ongeveer 37½ guldens. Een vergelijking met de talenten, welke elders worden genoemd, zou kunnen worden getroffen. Trench zegt: „Hoe groote som het was, kunnen wij zeer gemakkelijk beseffen, door het met andere in de Schriften genoemde sommen te vergelijken. Bij den bouw van den tabernakel werden negen en twintig talenten gouds gebruikt (Ex. 38:24); David bereidde voor den tempel drie duizend talenten gouds, en de prinsen vijf duizend (1 Kron. 29:4-7); de koningin van Scheba bood Salomo honderd en twintig talenten aan (1 Kon. 10:10); de koning van Assyrië legde Hiskia dertig talenten gouds op (2 Kon. 18:14); en in de uiterste armoede waarin het land ten laatste verviel, werd na den dood van Jozua door den koning van Egypte een talent gouds opgelegd (2 Kron. 36:3).” Farrar schat de schuld aan den koning op 1.250.000 maal zoo groot als die, welke de mededienstknecht den grootsten schuldenaar verschuldigd was.

## HOOFDSTUK XXV

### Jesus wederom in Jeruzalem

#### Vertrek vanuit Galilea <sup>1)</sup>

Omtrent de werkzaamheden van onzen Heere tijdens Zijn kort verblijf in Galilea na Zijn vertrek vanuit de deelen van Cesarea Filippi hebben wij geen ander verslag dan dat over het onderwijzen van de apostelen. Zijn Galileesche bediening was, zoover dit het volk in het algemeen betrof, tot een einde gekomen met de toespraak te Kapernaum bij Zijn terugkeer aldaar na de wonderen van het voeden der vijfduizend en het wandelen op de zee. Te Kapernaum hadden velen zich van den Meester afgewend <sup>2)</sup> en thans, na nog een kort bezoek te hebben gebracht, maakte Hij zich gereed om het land te verlaten, waarin zulk een groot gedeelte van Zijn openbaar werk was tot stand gebracht.

Het was herfst; sinds den terugkeer van de apostelen van hun zendingsreis waren er zes maanden verlopen; en het Loofhuttenfeest was aanstaande. Enkelen der bloedverwanten van Jesus kwamen naar Hem toe en stelden Hem voor, naar Jeruzalem te gaan en de gelegenheid, door het groote nationale feest geboden, te baat te nemen, om Zich meer openlijk bekend te maken, dan Hij tot dusverre had gedaan. Zijn broederen, zooals de Hem bezoekende verwanten werden genoemd, drongen er bij Hem op aan, een breeder en vermaarder veld voor het vertoonen van Zijn machten te zoeken dan Galilea, terwijl zij betoogden dat het voor een ieder onredelijk was, zich bij een betrekkelijk donkere plaats te bepalen, terwijl hij wijd en zijd bekend wilde worden. „Toon uzelf aan de wereld”, zeiden ze. Wat hun beweegredenen ook mochten zijn geweest, deze broederen drongen niet uit oorzaak van eenig vuur voor Zijn goddelijke zending op grootere vermaardheid aan; integendeel, ons wordt juist uitdrukkelijk verteld, dat zij niet in Hem geloofden. <sup>3)</sup>

<sup>1)</sup> Joh. 7:1-10.

<sup>2)</sup> Hoofdstuk 21.

<sup>3)</sup> Joh. 7:5; vergelijk Mark. 3:21.

Jezus antwoordde op hun aanmatigenden raad: „Mijn tijd is nog niet hier; maar uw tijd is altijd bereid. De wereld kan ulieden niet haten; maar Mij haat zij, omdat ik van haar getuig, dat hare werken boos zijn. Gaat gijlieden op tot dit feest; Ik ga nog niet op tot dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.” Het was niet hun recht, Zijn handelingen te leiden of te zeggen, wanneer Hij moest doen, wat Hij zelfs later van plan was te volbrengen.<sup>1)</sup> Hij maakte duidelijk, dat er tusschen hun positie en de Zijne een zeer groot verschil bestond; zij waren van de wereld, welke zij liefhadden zooals de wereld hen liefhad; doch de wereld haatte Hem vanwege Zijn getuigenis.

Dit onderhoud tusschen Jezus en Zijn broederen had in Galilea plaats. Zij gingen spoedig op weg naar Jeruzalem en lieten Hem achter. Hij had niet gezegd, dat Hij niet naar het feest zou gaan, doch slechts „Ik ga nog niet op tot dit feest; want Mijn tijd is nog niet vervuld”. Eenigen tijd na hun vertrek volgde Hij, doch Hij reisde „niet openlijk, maar als in het verborgen”. Of Hij alleen ging, of door een of allen der Twaalven werd vergezeld, weten we niet.

## GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

### Rectificatie

In *De Ster* van 1 Juni j.l. werd abusievelijk vermeld, dat Oud. O. D. Carr was aangesteld als president van het Amsterdamsche district. Dit dient evenwel te zijn Oud. O. D. CLEGG.

### Aangekomen

Oud. Joe H. DeLong van Escalate, Utah, kwam op 26 Mei j.l. in Nederland aan. Hem is Amsterdam aangewezen, teneinde zijn zendingsarbeid aan te vragen.

### Ontslagen

Oud. Harold B. Watkins, laatstelijk werkzaam als president der Leidsche gemeente, werd van zijn zending ontslagen en zal op 16 Juli a.s. vanuit Southampton naar zijn woning in Ogden, Utah, vertrekken.

Oud. Elmer S. van Boerum, die 17 December 1936 in Holland aankwam, is op 3 Juni j.l. vanuit Le Havre, Frankrijk, vertrokken, teneinde per s.s. „Manhattan” naar zijn familie in Ogden, Utah, terug te keeren.

Het vervroegde ontslag van Oud Van Boerum werd veroorzaakt door een zwakke gezondheid, waardoor het niet raadzaam werd geoordeeld, hem langer in dit klimaat te doen verblijven.

### Ingezegend

Op 9 Mei j.l. werd door Oud. A. R. Guthrie het zontje ingezegend van J. G. Wagelaar en Roelfien Wagelaar, geb. Brongers, terwijl het den naam Stoffer Joseph Wagelaar ontving.

<sup>1)</sup> Vergelijk Christus' antwoord tot Zijn moeder, Joh. 2:4; zie eveneens 7:30; 8:20.



## J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur

Tijdens de Zendingsconferentie op Zondag, 6 Juni j.l., werd Oud. S. van Dongen ontslagen als president van de J.M.O.O.V. in de Zending en werd Broeder Marinus van Gelderen aangesteld als president van het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur voor Nederland. Hij koos broeder Egbertus Heining van den Haag als 1e raadgever.

Als secretaresse van beide, het J.M.O.O.V.- en J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur werd aangesteld zuster Trijntje Plaizier van Rotterdam.

Wij wenschen dezen personen des Heeren keurzegeningen op hun nieuwe verantwoordelijkheden in het leiden der O.O.V. in dit land.

## Huwelijksinzegening

Op 13 Mei j.l. trad Lambertina van Eynsbergen van de Dordtsche gemeente in het huwelijk met N. C. Bellaart.

Door Pres. T. Edgar Lyon werd op 9 Juni d.a.v. het huwelijk ingezegend van Zuster Louisa Zwart der Rotterdamsche gemeente en Leendert Pieter Andriese, zulks ten huize van de moeder der bruid.

## Vrouwenvredesgang

Op 18 Mei j.l. namen leden der Z.H.V. vanuit verschillende gemeenten deel aan den Vrouwenvredesgang, te Utrecht gehouden. De zusters die aan dit waardig streven deelnamen, worden gecompimenteerd voor haar opoffering en toewijding aan de bevordering van den wereldvrede.

## KERKNIEUWS VAN OVERAL

GEEFT DEN MENSCHEN DER WERELD HET VOORBEELD VAN ALGEHEELE ONTHOUDING is het oogmerk eener campagne, door de Kerk tegen alcoholische dranken en tabak in welken vorm ook, ingeluid. Dit werk wordt ondernomen door een speciaal comité van het Quorum der Twaalf Apostelen en zal hoofdzakelijk door de Priesterschapsquorums der Kerk worden verricht.

oud. OSCAR A. KIRKHAM, secretaris der J.M.O.O.V. der Kerk is aangesteld als lid van de officieele staf van het Amerikaanse vasteland voor de Wereld-jamboree, welke van 29 Juli-13 Augustus a.s. te Vogelzang (bij Haarlem) zal worden gehouden. Tijdens de laatste drie gehouden jamborees — London, Birkenhead en Boedapest — was Oud. Kirkham leider in het comité, belast met het zorgen voor de ontspanning en het scheppen van den juisten geest van enthousiasme en kameraadschap der groepen onderling, en zal op die jamboree waarschijnlijk weder hetzelfde ambt waarnemen.

Het ligt in het voornemen van President Grant, de jamboree te bezoeken als een speciaal genoodigde gast.

EEN REORGANISATIE heeft plaatsgehad in de Zwitsersch-Duitsche en Duitsch-Oostenrijksche zendingen. Geheel Duitschland is thans onder één zendingsleiding geplaatst. President Roy A. Welker is ontslagen en de nieuwe president zal zijn Thos. E. McKay van Huntsville, Utah. Zwitserland en Oostenrijk zullen één zending worden, waarover Dr. Philemon M. Kelly zal blijven presideeren, vanuit het hoofdkantoor te Bazel.

## INHOUD

Oude Carthage Gevangenis . . . . .	181		Van de Redactie :	
Maakt voorbereidingen voor de toekomst . . . . .	182		De Juni-Conferentie der Hulporganisaties . . . . .	190
Het betalen van Tienden . . . . .	186		Jezus de Christus . . . . .	192
Verslag O.O.V.-Conferentie . . . . .	187		Gebeurtenissen in de Zending	195
Godsman van heden . . . . .	188		Kerknieuws van overal . . . . .	196